Eulogikon

Ancient Greek Texts — Free & Open source

eul_wid: oba-ab

Ἄγνωστος [Διηγήματος] Ἔργον · Narrative Fiction Work Anonymous

Ninus Fragments A–B

Νίνου Ἀποσπάσματα Α–Β

Period: *Ῥωμαϊκή* Roman
Dialect: *Κοινή* Koine
Domain: *Μυθιστορία* Fiction
Format: *Πεζός* Prose

colA,1 [±11]πλουσε[..]νον [±12]αρεστι π ... [±12]ὁ σφόδρα ἐρῶν [±10]όμενον ω . χα [±10] ὑπολαμβ[άν]ων [±10 κίν]δυνον ἐν ὧι [±12]ν τῆς εὐχῆς α[±12] ἐλπίδα . [.]α [±12]πολὺ καὶ ἡ συνή[θης ταῖς γυναι]ξὶν αἰδὼς ἀ[π]ε[στέρησεν ±5]ν θάρσος· ὁ δὲ [±8 γαμ]εῖν ἐβούλ[ε]το [±11]εις καὶ ταῦτα [±11]κησαν τῶν α .. α [±11]ων γονέων α[..] [±11]ω πλανήσεσθαι [±11] χρόνους ἐν οἷς [±5 ἀδιάφθ]ορον καὶ ἀπεί[ρατον Ἀφροδί]της φυλάξειν [±7 ὠμω]μόκει· ἀπιθα[±8]ς φυλακῆ[ς] τον [±10] γενήσεσθαι [±8 πρὸ]ς τὴν ἀναβο[λὴν ±8] ἀλλὰ δέξεσ[θαι ±8] . αμεν δουλω[±12] λέγοντα καὶ [±12]μεν οὐδὲ το [±12]η ὑπέμειναν [±12]αυτο βουλομε[ν — ±11]την πεῖραν [±12]ς ἀνένεγκεν [±10 οὔ]τε ἡ παῖς ἐτόλ[μ— ±10]ντο δὲ τοὺς [±12 ἐ]θάρρουν γὰρ ἀμ[φότεροι πρὸς τ]ὰς τηθίδας μᾶλ[λον ἢ τὰς αὑτῶν μ]ητέρας. ὁ [μὲν οὖν Νίνος π]ρὸς τὴν Δερ[κείαν ἀφικόμε]νος· “ὦ μῆτερ,” εἶπεν· “εὐορκήσας ἀφῖγμαι καὶ εἰς τὴν σὴν ὄψιν καὶ εἰς τὰς περιβολὰς τῆς ἐμοὶ τερπνοτάτης ἀνεψιᾶς. [35]

colA,2 καὶ τοῦτο ἴστωσαν μὲν οἱ θεοὶ πρῶτον ὥσπερ δὴ καὶ ἴσασιν· τεκμηριώσομαι δὲ κἀγὼ τάχα καὶ τῶι νῦν λόγωι. διελθὼν γὰρ τοσαύτην γῆν καὶ τοσούτων δεσπόσας ἐθνῶν ἢ δορικτήτων ἢ πατρώιωι κράτει θεραπευόντων με καὶ προσκυνούντων ἐδυνάμην εἰς κόρον ἐκπλῆσαι πᾶσαν ἀπόλαυσιν· ἦν τε ἄν μοι τοῦτο ποιήσαντι δι’ ἐλάττονος ἴσως ἡ ἀνεψιὰ πόθου· νῦν δὲ ἀδιάφθορος ἐληλυθὼς ὑπ[ὸ] τοῦ θεοῦ νικῶμαι καὶ ὑπὸ τῆς ἡλικίας. ἑπτακαιδέκατον ἔτος ἄγω καθάπερ οἶσθας καὶ ἐνεκρίθην μὲν εἰς ἄνδρας ἤδη πρὸ ἐνιαυτοῦ· παῖς δὲ ἄχρι νῦν εἰμι νήπιος; καὶ εἰ μὲν οὐκ ἠισθανόμην Ἀφροδίτης μακάριος ἂν ἦν τῆς στερρότητος· νῦν δὲ τῆς ὑμετέρας θυγατρὸς οὐκ [α]ἰσχρῶ 〈σ〉 ἀλλὰ ὑμῶν ἐθελησάντω[ν αἰ-] χμάλωτος ἄχρι τίνος ἑαλωκὼς ἀρνήσομαι; καὶ ὅτι μὲν οἱ ταύτης τῆς ἡλικίας ἄνδρες ἱκανοὶ γαμεῖν δῆλον· πόσοι γὰρ ἄχρι πεντεκαίδεκα ἐφυλάχθησαν ἐτῶν ἀδιάφθοροι; νόμος δὲ βλάπτει με οὐ γεγραμμένος ἄλλως δὲ ἔθει φλυάρωι πληρούμενος ἐπειδὴ παρ’ ἡμῖν πεντεκαίδεκα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐτῶν γαμοῦνται παρθένοι. [35]

colA,3 ὅτι δὲ ἡ φύσις τῶν τοιούτων συνόδων κάλλιστός ἐστι νόμος, τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀντείποι; τετρακαίδεκα ἐτῶν κυοφοροῦσιν γυναῖκες καί τινες ν[ὴ] Δία καὶ τίκτουσιν. ἡ δὲ σὴ θυγάτηρ οὐδὲ γαμήσεται; δύ’ ἔτη περιμείνωμεν, εἴποις ἄν· ἐκδεχώμεθα, μῆτερ, εἰ καὶ ἡ Τύχη περιμενεῖ. θνητὸ[ς] δὲ ἀνὴρ θνητὴν ἡρμοσάμην παρθένον· καὶ οὐδὲ τοῖς κοινοῖς τούτοις ὑπευ[θυ]νός εἰμι μόνον, νόσοις λέ[γω] καὶ Τύχηι πολλάκις καὶ τοὺς [ἐπ]ὶ τῆς οἰκείας ἑστίας ἠρεμοῦντας ἀν[α]ιρούσηι· ἀλλὰ ναυτιλίαι μ’ ἐκδέχονται καὶ ἐκ πολέμων πόλεμοι καὶ οὐδὲ ἄτολμος ἐγὼ καὶ

βοηθὸν ἀσφαλείας δειλίαν προκαλυπτόμενος, ἀλλ’ οἷον [ο]ἶσθας, ἵνα μὴ φορτικὸς ὦ λ[ε]γων· σπευσάτω δή τι βασιλεία, σπευσάτω τι ἐπιθυμία, σπευσάτω τὸ ἀστάθμητον καὶ ἀτέκμαρτον τῶν ἐκδεχομένων με χρόνων, προλαβέτω τι καὶ φθήτω καὶ τὸ μονογενὲς ἡμῶν ἀμφοτέρων, ἵνα κἂν ἄλλως ἡ Τύχη κακ[όν] τι βουλεύηται περὶ ἡμῶν, καταλείπωμεν ὑμῖν ἐνέχυρα. ἀναιδῆ τάχα με ἐρεῖς περὶ τούτων διαλεγόμενον· ἐγὼ δὲ ἀναιδὴς ἂν ἤμην λάθραι πειρῶν καὶ κλεπτομένην ἀπόλαυσιν ἁρπάζων καὶ νυκτὶ καὶ μέθηι καὶ θεράποντι καὶ τιθηνῶι κοινούμενος τὸ πάθος.

colA,4 οὐκ ἀναιδὴς δὲ μητρὶ περὶ γάμων θυγατρὸς εὐκταίων διαλεγόμενος καὶ ἀπαιτῶν ἃ ἔδωκας καὶ δεόμενος τὰς κοινὰς τῆς [ο]ἰκίας καὶ τῆς βασιλείας ἁπάσης εὐχὰς μὴ εἰς τοῦτον ἀναβάλλεσθαι τὸν καιρόν, ὃς ἐφ’ ὑμῖν οὐκ ἔσ[τ]αι.” ταῦτα πρὸς βουλομένην ἔλεγε τὴν Δερκείαν καὶ τάχ[α] βραδύνας προτέραν ἂν αὐτὴν ἐβιάσατο τοὺς περὶ τούτων ποιήσασθαι λόγους· ἀκκισαμένη δ’ οὖν βραχέα συνηγορήσειν ὑπισχνεῖτο. τῆι κόρηι δ’ ἐν ὁμοίοις πάθεσιν οὐχ ὁμοία παρρησία τῶν λόγων ἦν πρὸς τὴν Θάμβην. ἡ γὰρ παρθέν[ος ἐντὸς τ]ῆς γυναικωνίτιδ[ος ζῶσα ο]ὐκ εὐπρεπεῖς ἐπο[ίει τοὺς λό]γους αὑτῆς· αἰτ[ουμένη] δὲ καιρὸν ἐδάκρυσ[ε καὶ ἐβο]ύλετο τι λέγειν, [πρὶν δ’ ἄρξ]ασθαι ἀπεπαύετο· [τὴν γὰρ μ]έλλησιν αὐτόμ[ατ]ον [σημ]ήνασα λόγου, τὰ χείλη μὲν ἂν διῆιρε καὶ ἀνέβλεψεν ὥ[σπερ τ]ι λέξουσα· ἐφθέγγετο δ[ὲ τελ]έως οὐδέν· κατερρήγνυ[το δὲ] αὐτῆς δάκρυα· καὶ ἠρυ[θαίνο]ντο μὲν αἱ παρειαὶ πρὸ[ς τὴν] α[ἰ-] δῶ τῶν λόγων. ἐξ ὑ[πογύου] δὲ πάλιν ἀρχομένης [πειρᾶ-] σθαι λέγειν, ὠχραίνο[ντο διὰ] τὸ δέος· μεταξὺ [γὰρ ἦν φόβου] καὶ ἐπιθυμίας καὶ [ἐλπίδος καὶ] αἰδοῦς, θρασυνομέ[νου μὲν οὖν] τοῦ πάθους, ἀποδεο[ύσης δὲ] τῆς γνώμης, ἐκυ[.

colA,5 ....] καὶ μετ[ὰ π]ολλοῦ κ[..... ἡ Θάμ-] βη τὰ [δά]κρυα ταῖς χ[ερσὶν ἀπο-] μάττο[υσα] προσέτ[αττε θαρ-] ρεῖν [καὶ] ὅτι βούλοιτ[ο διαλέ-] γεσθαι. ὡς δὲ οὐδὲν [ἤνυσεν,] ἀλλὰ ὁμοίοις ἡ παρθέ[νος κατεί-] χετο κακοῖς, “ἄπαν[τος,” ἔφη,] “μοι λόγου κάλλιον ἡ [σιωπὴ] διαλέγεται. μή τι μέ[μφηι τὸν] ἐμὸν υ[ἱ]όν; οὐδὲν μὲ[ν γὰρ] τετόλμηκεν οὐδὲ θ[ρασὺς ἡ-] μῖν ἀπὸ τῶν κατορθω[μάτων] καὶ τροπαίων ἐπανε[λθὼν] οἷ[α πο]λεμιστὴς πεπ[αρώινη-] κεν εἰς σέ. τάχα δὲ κ[οὐκ ἂν ἐσι-] ώπας τοιούτου γενομ[ένου. ἀλλὰ] βραδὺς ὁ νόμος τ[οῖς ἐφω-] ρίοις γάμων. σπεύδει δ[ὲ γαμεῖν] ὁ ἐμὸς υἱός. οὐδέ, διὰ τ[οῦτ’ εἰ] κλαίεις, βιασθῆναί σε δ[εῖ.” καὶ] ἅμα μειδιῶσα περιέβα[λλεν] αὐτὴν καὶ ἠσπάζετο. χ[αρᾶι δὲ] φθέγξασθαι μέν τι οὐδ[ὲ τό-] τε ἐτόλμησεν ἡ κόρη, [παλ-] λομένην δὲ τὴν καρδί[αν τοῖς] στέρνοις αὐτῆς προσθε[ῖσα] καὶ λιπαρέστερον κατα[φιλοῦ-] σα τοῖς τε πρότερον δάκ[ρυσι] καὶ τῆι τότε χαρᾶι μόνο[ν οὐ-] [χ]ὶ καὶ λάλος ἔδοξεν εἶνα[ι ὧν] ἐβούλετο· συνῆλθον οὖ[ν αἱ] [ἀ]δελφαὶ καὶ προτέρα μὲν [ἡ Δερ-] [κ]εία, “περὶ σπουδαίων,” ἔφ[η] [.

colB,1 ......]ου γὰρ ἀπελείφθη. [........ τ]ῆς μητρὸς εντο[....... ηκ]ολούθησεν, ακα[.......] καὶ περιερρηγμέ[ν .... οὐδ]αμῶς ἱεροπρεπής, [.........]ε δακρύων καὶ κο[........ ἐ]κ τοῦ σχήματος [..........] εἰρχθεῖς’ ἅτε με[...... ἀνα]πηδήσασαν δὲ αὐ[τὴν ἀπὸ κλί]νης καὶ βουλομέ[ν ....]αι ταῦτα, πιέσας [........... χ]ερσὶν ὁ Νίνος [............]ς,” εἰπών, “σοί με [.........]θενων ἔστω καὶ [.........]ης μητρὸς καὶ η [.........]ς οὕτως ἀγομε[.........]σαι. τάχα που κἀγὼ [.........]ς· οὐ δὴ βούλομαι [.........]ων μᾶλλον ἢ προ [.........] . νεύεσθαι. οὐδ’ αυ [.........]σα μ[ὴ] ὑπονοή[........ π]ίστις ἔστω τοῦ [......... τ]ὰ ὀμοσθέντα· τὸ [...... τοῦ ὅρ]κου πεπιστε[...... ” οὗ]τοι δὲ πανήμε[ροι συνῆσαν] ἀλλήλοις, ὅσα μὴ [ὑπὸ τῶν στρατ]ιωτικῶν ἀφείλ[κετο· οὐδὲ ἐλ]λιπῶς ὁ Ἔρως ἀνερ[ρίπιζεν αὐτού]ς· κόρωι μὲν το [...........] διαιτήσεως ἀμ[...........]τε δ’ εἰς τὰς ἐπι[.......... χ]ερσὶ διαζεύξε[ως ....]μενος. οὔπω [............ ἀκ]μάζοντος [........ στρατη]γὸς Ἀρμενι[...............]μενος η ἀνόπλου συνκροτεῖν τῶν ἐπιχωρίων, δοκοῦν δὴ καὶ τῶι πατρὶ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Καρικὸν ἅπαν σύνταγμα· καὶ μυριάδας Ἀσσυρίων ἐπιλέκτους ἑπτὰ πεζὰς καὶ τρεῖς ἱππέων ἀναλαβὼν ὁ Νίνος ἐλέφαντάς τε πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἤλαυνε.

colB,2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ φόβος μὲν ἦν κρυμῶν καὶ χιόνων περὶ τὰς ὀρείους ὑπερβολάς· παραλογώτατα δὲ θῆλυς καὶ πολὺ θερειότερος τῆς ὥρας ἐπιπεσὼν νότος λῦσαί τε ἐδυνήθη τὰς χιόνας καὶ τοῖς ὁδ[εύ-] ουσιν ἐπεικῆ πέ[ρ]α πάσ[ης ἐλ-] πίδος τὸν ἀέρα παρασχεῖν. ἐμόχθησαν δὴ ταῖς διαβάσεσι τῶν ποταμῶν μᾶλλον ἢ ταῖς διὰ τῶν ἀκρωρειῶν πορείαις· καὶ ὀλίγος μέν τις ὑποζυγίων φθόρος καὶ τῆς θεραπείας ἐγένετο· ἀπαθὴς δὲ ἡ στρατιὰ καὶ ἀπ’ αὐτῶν ὧν ἐκινδύνευσε θρασυτέρα κατὰ τῶν πολεμίων διεσέσωστο. νενικηκυῖα γὰρ ὁδῶν ἀπορίας καὶ μεγέθη ποταμῶν ὑπερβάλλοντα βραχὺν εἶναι πόνον ὑπελάμβανε μεμηνότας ἑλεῖν Ἀρμενίους. εἰς δὲ τὴν ποταμίαν ἐμβαλὼν ὁ Νίνος καὶ λείαν ἐλασάμενος πολλὴν ἐρυμνὸν περιβάλλεται στρατόπεδον ἔν τινι πεδίωι. (δέκα τε ἡμέρας ἀναλαβὼν μάλιστα τοὺς ἐλέφαντας ἐν ταῖς πορείαις ἀποτετρυμένους) ὡς εκ[.

colB,3 ....] μετὰ πολλῶν ο[..... μυρι-] άδων ἐξαγαγὼ[ν τὴν δύνα-] μιν παρατάττε[ι· κατέστησε] δὲ τὴν μὲν ἵππο[ν ἐπὶ τῶν] κεράτων, ψιλοὺ[ς δὲ καὶ γυ-] μνήτας, τό τε ἄγ[ημα βασιλι-] κὸν ἅπαν ἐπὶ τῶ[ν ....] τῶν ἱππέων· μέ[ση δ’ ἡ πεζῶν φά-] λαγξ παρέτεινεν[· προσθὲν δὲ] οἱ ἐλέφαντες ἱκα[νὸν ἀπ’ ἀλ-] λήλων μεταίχμ[ιον διαστάν-] τες πυργηδὸν ὡ[πλισμένοι] προεβέβληντο τῆ[ς φάλαγγος,] καθ’ ἕκαστον δὲ α[ὐτῶν ἦν] χώρα διεστηκότ[ων τῶν λό-] χων ὡς, εἴ τί που τα[ραχθείη] θηρίον, ἔχοι διελθ[εῖν τὴν] κατόπιν, οὕτως [δὲ διεκεκό-] σμητο ἡ κατ’ ἐκ[εῖνα .....] ρος τῶν λόχων ἔ[κταξις ὥστε] ἐπιμῦσαί τε ὁπότ[ε βουληθεί-] η δύνασθαι καὶ πά[λιν διεκ-] στῆναι, τὸ μὲν εἰς [τὴν ὑπο-] δοχὴν τῶν θηρίω[ν, τὸ δὲ εἰς] κώλυσιν τῆς εἰσδρ[ομῆς τῶν] πολεμίων. τοῦτο[ν οὖν τὸν] τρόπον ὁ Νίνος τὴν [ὅλην δια-] τάξας δύναμιν ἵππω[ι .....] λαύνει. καὶ καθάπερ ε[ἰς ἱκεσί-] αν προτείνων τὰς [χεῖρας,] “τὸ θεμέλιον,” ἔφη, “τ[ά τε κρί-] σιμα τῶν ἐμῶν ἐλπ[ίδων τάδε ἐ-] στίν. ἀπὸ τῆσδε τῆς [ἡμέρας] ἢ ἄρξομαί τινος μεί[ζονος] ἢ πεπαύσομαι καὶ τῆ[ς νῦν ἀρχῆς.] τῶν γὰρ ἐπ’ Αἰγυπτίου[ς ....] τα τῆς ἄλλης πολεμ[.........]

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org